

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p. t.: Marijina dekliška družba v frančiškanski cerkvi v Mariboru 61 K; na sedmini Marije Hauptman v Sv. Križu 45 K; Ornik Liza, Sv. Jakob v Slov. gor., 2 K; Ferme Gothard, župnik, Novaštitla, 80 K; župljani pri Sv. Jerneju v Ločah, nabrala dekleta Marijine družbe 265 K 35 v; Granfola Ivan, desetnik, Bankomp. 6-38, vojna pošta 192, 6 K; Herner Leop., Račvanje, 2 K; Kurbus Alojzij, Sv. Benedikt, 10 K. — Pristrčna hvala! Dr. Anton Jerovšek, ravnatelj v Mariboru.

Tedenske novice

Današnja številka „Slovenskega Gospodarja“ je zopet izšla na osmih straneh. Tovarna nam je zopet poslala vagon papirja, vsled česar zopet malo bolj prosto dihamo. Nemškim listom se ni treba tako bati za papir. Nas Slovence bi pač povsod radi pritiskali k tlom.

Pisarna Slovenske Kmetijske Zveze za Stajersko združena s Poslovalnico spodnještajerskih slovenskih poslancev se nahaja v Mariboru, Koroška cesta 5, prvo nadstropje, desno. Pisarna daje članom Slovenske Kmetijske Zveze pojasnila v gospodarskih, vojaških, davčnih in drugih sličnih zadevah, pomaga z nasveti, sestavlja vloge in prošnje na oblastnijske itd. itd.

Birmovanje in kanoniška vizitacija v dekaniji Braslovče se začne v župniji Smartno na Paki dne 13. julija 1918.

Biseromašnik. Preč. g. župnik Jožef Kolarič v Smartnu na Paki nastopi dne 9. junija t. l. biserno leto mašništva. Dal mu Bog tudi dočakati biserni jubilej!

Nevarno obolel je č. g. Alojzij Šuta, župnik pri Sv. Marijeti niže Ptuja. Nahaja se v bolnišnici v Ormožu. Priporoča se vsem častitim sobratom v molitev!

† Dr. Franc Tiplič. V St. Lenartu v Slov. goricah je v petek, dne 31. maja, od kapi zadet umrl okrajni in distriktni zdravnik g. dr. Franc Tiplič v 49. letu starosti. Rajni dr. Tiplič je bil rojen v Veržetu. Kot visokošolec je bil član „Danice.“ V St. Lenartu se je posebno ob začetku svojega nastopa pridno udeleževal političnega in društvenega življenja. Govoril je na političnih in izobraževalnih shodih. Bil je predsednik Slovenskega katoliškega političnega društva za šentlenartski okraj in odbornik mnogih drugih narodnih društev. Dr. Tiplič je bil sloviti zdravnik in splošno priljubljen. Neizprosna smrt ga nam je iztrgala nenadoma v najlepši moški dobi. Prenaporno delo v teh strašnih časih mu je izpodjele korenino življenja in v nedeljo, dne 2. junija popoldne smo ga spremili k večnemu počitku. Redkokdo živi v tako srečnih rodbinskih razmerah, kakor je živel pokojnik in redkokateri zdravnik je tako priljudstvu priljubljen, kakor je bil umrl dr. Tiplič. S svojo veselostjo je vsikdar ohrabljal trpečega bolnika, navdal z novim upanjem skrbečo mater. Ljudje niti verjeti ne morejo, da bi ne bilo tega veseliga obraza več med nami. Kako priljubljen je bil, je kazala ogromna udeležba pri pogrebu. Pri hiši žalosti mu je zapel mešan zbor žalostinke, na grobu pa moški zbor sree pretresujoče „Blagor mu.“ Prof. Voglar mu je govoril z gniljivimi besedami zadnji pozdrav ter tolažil vdovo in otročiče in jih zagotovil, da bo ohranil ves narod Slovenskih goric pokojnika v najlepšem spominu. Od vnetega rodoljuba sta se še poslovila vlč. g. župnik Pšunder in učitelj g. Vauda.

Grof Bienert umrl. Na Dunaju je dne 3. t. m. umrl na pljučnici grof Bienert, bivši avstrijski ministrski predsednik v letih 1909 in 1910.

Praznik Srca Jezusovega — narodni praznik Jugoslavije. Jutri bo katoliški jugoslovanski narod kar najslovesneje obhajal praznik presv. Srca Jezusovega. V makarski škofiji v Dalmaciji je vsled obljube iz leta 1915 jutri zapovedan praznik. Po drugih krajih, kjer prebivajo Hrvatje, ga bodo zelo slovesno slavili, posebno še v Bosni in Hercegovini, pa tudi v kraljevem Zagrebu, kjer se jutri vrši velika procesija v čast božjemu Srcu. Pa tudi Slovenci bomo kar najlepše jutri častili in slavili božje Srce Jezusovo. Teško bo najti župnije na Slovenskem, ki bi jutrišnji dan ne imela nobene slovesnosti v čast božjemu Srcu. Če kateri, tedaj sodi praznik božjega Srca, da postane narodni praznik Jugoslavije. Postavimo Slovenci in Hrvati naše delo za svojo državno svobodo pod posebno varstvo božjega Srca Jezusovega, zaobljubimo se, da bomo v bodoče vsi katoliški Jugoslovani obhajali praznik božjega Srca kot slovesen praznik in božje Srce bo blagoslovilo naše ve-

liko delo in nam bo pomagalo do lepše, glavnejše prihodnosti v svobodni Jugoslaviji pod vladjo našega jugoslovanskega kralja Karla I. Ali ni lep ta naš načrt? Ali ni morda vreden, da ga izvršimo?

Prepoved v Halozah. Od Sv. Trojice g. Halozak se nam piše: Na trojiško nedeljo so obhajala tukajšnja dekleta Marijine družbe prelepo in v celem gniljivo cerkveno slovesnost. Blagoslovila se jim je nova krasna zastava. K temu veselemu dogodku so jim prihitele kakor čestitit mladenke drugih Marijinih družb v dolgih procesijah s križi in zastavami in v spremstvu gg. duhovnih voditeljev: največja iz Ptuja, potem iz Hajdine, nadalje sosedne-haloške: iz Gore, Leskovca, Sv. Vida in Zetal. Nad 300 deklet, t. j. vse domače in nekaj sosednih, je prejelo sveto obhajilo, velika krasna cerkev trojiška je bila natlačeno polna pobožnega ljudstva, ki je hvaležno poslušalo slavnega govornika g. dr. Hohnjeca iz Maribora. Ker so tako številni sestanki Marijinih družb navadno posvečeni tudi pouku, izpodbudi in izobrazbi, je sledilo v Bralnem društvu še zborovanje, na katerem se je govorilo o vsem, kar naj diči Marijino družbenico, trdno katoličanko in značajno Slovenko. Prvi je nastopil v zanimivem in saljivem, samo nje-mu lastnem prednašanju organizator mladine g. dr. Hohnjec sam, ki je posebno opisal narodno breznačajnost in naglašal, da morajo vzeti rešilno idejo naroda in domovine v svojo zaščito pred vsem dekleta in žene, ker žena odločuje usodo narodov. Podobno je govoril g. poslanec Brenčič, da je naklonil Bog našemu slovenskemu narodu dvojno dobroto: lepo zemljo in vrle krščanske matere, kar naj imajo naša dekleta vedno pred očmi. Za njima je govorila cela vrsta deklet: Palova iz Hajdine, Predikakova od Sv. Vida, nadalje Mimika Žnidarič in Genofeva Trtinek iz Leskovca, Nežka Petrovič iz Ptuja, Urša Vogrin iz Zetal. Deklamacije sta imeli Gerčka Kmetec in Neža Podgoršek iz Leskovca. Se več bi jih nastopilo, ako bi čas dopustil; in kako so prednašale te mladenke neustrašeno in prepričevalno! Vse zborovanje, prvo Marijinih družb v Gornjih Halozah, nam ostane v spominu z utisom, kakor ga je označila v sklepnem govoru domača družbenica Gerčka Kurež, da je mladenke ne samo trajno navdušilo, temveč bo obrodilo sad dela za versko življenje in za srečo slovenskega naroda. Končano pa je bilo slavje z deklamacijo domače družbenice Nežke Ornič na presvitlega cesarja, in razšli smo se s prošnjo na novi društveni zastavi krog Marije: „Z božjim Sinom varuj nas in družbo našo vsaki časi!“

Trg Ljutomer v zastavah. Zavešni ljutomerski tržani so razobesili povodom obletnice majniške deklaracije zastave. Žal, da so se nekaterniki ustrašili, in niso upali okrasiti svojih hiš z zastavami. Zeleti je v bodoče malo več discipline. Ali je morda župan Thurn prinesel iz Dunaja kako strašilo seboj?

Hrvatizacija slovenske otroke. Na Primorskem gre za hrano še bolj trda kot pri nas. Otroci trpijo največ, ker ni kruha in ne mleka. Na Hrvaškem so se ustanovili odbori, ki skrbijo za sprejem in prehrano ubogih slovenskih otrok. Dne 1. junija se je prijeljal v Zagreb 140 slovenskih otrok iz Primorskega, ki ostanejo na prehrani pri dobrosrčnih bratih Hrvatih.

Linhart umrl. Iz Ptuja nam poročajo, da je v pondeljek, dne 3. junija, nagle smrti umrl „Stajerec“ urednik Karel Linhart. Iz Dunaja, kamor je hodil tožariti Slovence, se je vrnil ves pobit in zdelan. Kmalu nato ga je Bog poklical na odgovor tudi za vse krivične besede, ki jih je pisal in govoril zoper Slovence. — Linhart ima za seboj burno življenje. Najprvo je bil Slovenec, potem je prestopil k socialnim demokratom in ko so mu pri njih postala tla že prevročna, je šel k odpadnikom in je postal urednik „Stajerca.“ Postavljal in šopiril se je kot voditelj stajercijancev. Za časa njegovega uredovanja je bil „Stajerec“ na višku podlosti. Strupeni in nesramno pisani so bili njegovi članki. Danes Linharta ni več, kakor tudi Straschilov ni več; slovensko ljudstvo je pa še vedno in bo tudi vedno ostalo na svoji lastni zemlji.

Slovenska Straža. Občni zbor Slovenske Straže se vrši v kratkem; zato je neobhodno potrebno, da se sestavijo odbori podružnic Slovenske Straže in da prično z delom. Slovenski Stajer, na plan! Strmino se v krepko narodno obrambo proti onim, ki nam hočejo oropati najlepše dele zale naše jugoslovanske zemlje na Slovenskem Stajerju. Oživimo podružnice Slov. Straže!

Darove za Tiskovni dom in slovensko šolo v Mariboru sprejema tudi prodajalna Cirilove tiskarn v Mariboru.

Koledar za slovenske vojake za l. 1918 je popolnoma razprodan in se torej na tozadevna naročila ne moremo ozirati. — Tiskarna sv. Cirila.

Roparske tolpe. Iz Posavja se nam piše: Z ozirom na notico „Roparska tolpa“ v „Gospodarju“ z dne 16. maja 1918, št. 20, naznanim, da tam ob meji med Hrvaškimi in Stajerskimi prihajajo takozvani ogrski cigani. Imel sem 17 let opraviti z njimi tukaj ob kranjski meji. Kadar je bil v Novem Mestu kak semenj in so vedeli, da so orožniki doma, so se vselej pojavili pri kmetih. Ciganke so pa nosile ukradeno blago. Metliškimi orožniki se je vendar enkrat posrečilo, prijeli pri Karlovcu 5 ciganov po imenu Nikolč. Tri vozove ukradenega blaga so imeli zakó-

panega v zemlji. Pripeljali so vso v Metliki A čez tri dni so tatovi, oziroma cigani pobegnili iz sodnijskih zaporov in se zdaj jih niso vlovili. Pri vas na Stajerskem so ropali na Vidmu ob Savi. Orožniki so zaprli domače ljudi, kateri so bili po krivem obsojeni v Celju in so že sedeli po tri in štiri mesece po nedolžnem v zaporih! Naenkrat se izve, da so komači ljudje nedolžni, da so bili storilci ogrski cigani, ki so zažgali tudi eno hišo. Domače ne, ki so bili nečolžni, so izpustili. Poslanec Rožkar je dvakrat interpeliral v državnem zboru, da bi dobili odškodnino, ker so bili popolnoma po nečolžnem zaprti, a le ne vem, če so kaj dobili. Ciganke pridejo podnevu prosit, ogledajo hiše in ponudi pa pride tolpa ogrskih ciganzov ropat. To se godi že od nekaj tu na ti meji, ker je prepovedano iti našim orožnikom na Hrvaško, Hrvaškimi pa na Slovensko. Ako bi se smeli varnostni organi svobodno premikati, bi bilo veliko bolj varno in bi se roparske tolpe hitro iztrebile. — Te Vam pišem zato, da veste, kako stoji varnostna stvar pri nas. Ko bomo imeli jugoslovansko državo, bo tudi zato boljše, ker bodo broža ti lahko povsod hodili, kar pa zdaj ne smejo, drugače kot na svežem dejanju, da bi preganjali bežečega storilca. — Bivši orožnik.

Umor se je zgodil v majšperški fari pri Ptuju. V vasi Skrblje, p. d. pri Voglarjevih, je bila v soboto, dne 1. t. m., gospodinja sama doma. Hčerka je šla k sosedu v dmino, sin pa je gnil živino na pašo. Proti popoldnevu pride sin s paše domov in hoče iti v hišo. Ker so bila vrata zaklenjena, pogleda skozi okno, pa o groza! Nudi se mu strašen prizor: Na tleh vidi svojo mater in poleg nje sosedovega 17letnega Janeza Geiser, oba v mlaki krvi. Začne grozno vpiti. Ljudje na bližnjem travniku vidijo istočasno vojaka z nahrbtnikom bežati proti hosti. Sumi se, da bi bil ta vojak, najbrže kak dezertar, umoril obe osebi. Takšne reči se godijo v času te strašne svetovne vojske. In kljub temu si še Nemci in nemčurji želijo nadaljevanje vojske. Zdi se, da Bog le zastoni kliče ljudi k poboljšanju in pokori.

Gospodarske novice.

Kako se nam godi v ptujskem okraju? Iz Muretine nam piše prijatelj lista: Navajeni smo že slabega ravnanja od strani ptujskih nemčurjev. Vendar kakor ravnanja zahtuji čas, je že nevdružljivo. Kmet bi moral vse dati za ničevno ceno. Če pa pride kaj kupovat, pa še ne dobi niti ene suknje za denar, ki ga dobi za eno kravo. Če se pritožiš, da je predrago, pa se trgovec osorno zažere nad teboj: „Pa pusti, če je predrago!“ Ko se pa dela cena kmetiskim pridelkom in živini, pa mora biti kmet tiho. In ako kmet, ki ne zna nemški, kaj prosi v slovenskem jeziku, se zadirajo nad njim v oholi nemščini. Ko mora gnati živino za erar, je še tako za plačati ogledni list, živinski potni list, pristojbina od vsake in tako dalje. Pred kratkim so si ptujski nemčurji izmislili, da se lahko iz kmeta izderejo za vsako živino 30 vinarjev sejmske pristojbine. Tako naj torej kmet trpi vse stroške. Se vrv na rogovih oddane živine mu vzamejo. Ptujskemu Orniču pa se živine ne sme odvzeti, ker je plemenska. Kakšna je potem pa naša? Če bi kmet le še imel samo eno kravo, pa bi se mu vzela, ker menda ni plemenska. Ko se bo kmetom od vzela vsa živina, bodo taki meščani lahko kmetom prosto prodajali svojo živino za velikansko ceno, ker je njihova živina plemenska! Kdo od kmetov bi pač potem še ne želel priiti od nemčurske samopašne vlade pod Jugoslavijo!

Oddaja žita. Posestniki, ki so oddali v maju žito, naj takoj zahtevajo od okrajnega glavarstva obljubljeni sladkor. Za 100 kg žita mora dati okrajno glavarstvo nagrade 2 kg, za 50 kg torej 1 kg in za 25 kg ½ kg sladkorja. Kdor ne dobi, naj se takoj pritoži.

Rok za prostovoljno oddajo žita se je podaljšal do dne 10. junija. Občine, ki se hočejo znebiti nasilne rekvizicije, se lahko do tega časa oddajo določena množina žita. Tudi zvišane cene še ostanejo v veljavi. Obenem ima tudi vsak, ki je oddal žito, pravico do nagrade v sladkorju.

Semena ni več. Mariborski okrajni žitni nadzornik nam naznanja, da je razdelil že vso semensko ajdo in oroso.

Cene za klavne prašiče se bodo baje zvišale za polovico. Ko dobimo natančne podatke, bomo jih objavili.

Svinjska rdečica grozno gospodarji. Z Dravskega polja dobivamo poročila o širjenju svinjske rdečice. Dolžnost politične oblasti je, da upelje prisilno cepljenje svinj proti rdečici. Cepljenje je najboljši sredstvo proti tej kugi, ki napravi v naših krajih vsako leto na stotisoče kron škode. Župani, pozovite okrajno glavarstvo, da pošlje živinozdravnika cepiti svinje. Svinjam pa dajajte tudi pridno sveže pitne vode. Hleve večkrat potrosite z nevgašjenim apnom.

Trta že cvete. Vinograjnik iz Svetinji nam poroča, da je opazil letos že dne 24. maja prvi cvetovi grozd. Zda je ocvetelo že vse grozdje. Letos smo glede trnega cvetja za 14 dni naprej, kot lansko leto, je naš poročevalec opazil prvi cvet dne 6. junija. A druga leta je grozdje ocvetelo navadno še le v sredi junija. Če ne bo v poletju vreme preveč neugodno, imamo pričakovati zopet dobro vinsko kapljico. Grozdja pa je trta nastavila toliko, kakor še nobeno poprejšnje leto. Kar po 4-5-6 grozdov je na eni mla-

šiki. Vinogradniki, sedaj pridno škropite in zveplajte. Boga pa prosimo, da nas obvaruje neurja. Slana je večeraj (dne 5. t. m.) zjutraj poškovala fižol in rane druge nežne rastline. Stari ljudje pomnijo, da bi bila slana meseca junija.

Dopisi.

Maribor. V petek dne 7. junija bo vojna uprava postavila 30 5 cm možnar na dvorišču hleva Götzove pivovarne Elizabetna cesta 4, da si ga občinstvo more ogledati od 8. ure zjutraj do 8. ure zvečer. Plačati je treba zato 20 v, ki se porabijo v prid sklada za okrepitev vojakov na kolodvoru.

Maribor. Pred tukajšnjim porotnim sodiščem se je pretekli ponedeljek in torek zagovarjal 65letni Anton Topolnik, posestnik in gostilničar iz Cogetine, zaradi zavrattnega umora svoje žene Franciške Topolnik in zaradi poskušenega zavrattnega umora Solastike Elbl, nezakonske hčere njegove prve žene. Med obema zakonskima je vladal prepir. Nekega jutra so našli Franciško Topolnik in Solastiko Elbl s krvjo oblitii v postelji. Na tleh pri postelji je ležala krvava sekira. Anton Topolnik je svojo spečo ženo ubil s sekiro in ker se je na hruš zbudila Solastika Elbl, je tudi njo udaril s sekiro po glavi. Žena je bila mrtva, Elbl je pa okrevala. Anton Topolnik je umor tajil, toda Solastika Elbl je z vso gotovostjo pričala, da je Anton Topolnik ubil mater in tudi njo udaril s sekiro po glavi. Porotniki so spoznali Topolnika zavrattnega umora žene Franciške Topolnik krivega, nekrivega pa poskušenega zavrattnega umora Solastike Elbl in sodišče je desetkrat predkaznovanega zatoženca obsodilo na vešala.

Selnica ob Dravi. Romanje k Sv. Antonu na Pohorju bo dne 12. junija. V Selnici bo sv. maša ob 6. uri zjutraj in potem procesija v Puščavo, kjer bo ob 8. uri sv. maša.

St. Ilj v Slov. gor. Prihodnjo nedeljo se bo tukaj vršila poroka Ferdo Dreierja, posestnika v Selnici, z mladenko Nežiko Hano iz znane odlične slovenske rodbine Haučeve v Ceršaku. Zavednemu slovenskemu paru: Obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Trojica v Slov. gor. Zdravnik dr. Brunon Weigl se je vrnil iz vojaške službe ter zopet ordinira pri Sv. Trojici.

Sv. Ana v Slov. gor. Tukajšnje Bralno društvo priredi v nedeljo, dne 16. junija, v prostorih pri gđ. Seyfriedovi veselico z vzporedom: Slavnostni govor g. profesorja dr. Josipa Hohnjeca iz Maribora; krasna, času primerna igra „Marjetka“ in več šaljivih nastopov. Sedež 2 K, stojišče 1 K. Pridite, prijatelji našega društva, daljni in bližnji, mnogoštevilno!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Nad vse nepričakovano sijajno se je obnesla prireditev našega izobraževalnega društva. Po štiriletnem samotarenju so nas zopet sprejele stene društvene dvorane. Okoli 500 ljudi je napolnilo dvorano do zadnjega kotička. Sosedni domačini so prišli z velikimi upi, kateri so se jim tudi v najboljši meri izpolnili. Splošna sodba je, da so vse igralke in igralci igre „Tri sestre“ jim poverjene vloge zadeli tako dobro, da si boljše ni mogoče predstavljati. Veliko radosti sta nam naredila neutrudljiva tamburaški in pevski zbor, prisrčna je bila zabava pri šaljivem srečolovu in še bolj pri šaljivih licitacijah. Gostilna Škrlec je s svežim pivom in izbornim vinom, da celo z večerjo zadovoljila vsakegar. Hvaležni smo bralno mu društvu, da nam je v teh dneh duševne more, skrbi in žalosti naredilo vsaj nekaj ur radosti. Na splošno željo se bode igra „Tri sestre“ ponovila v nedeljo dne 23. junija. Nastopita zopet pevski in tamburaški zbor. Na svidenie!

Sčavnica pri Radgoni. Pretreslo me je, ko sem slišala, da si je drznil naš učitelj g. Ozmetz izpregovoriti v pošteni sčavniški slovenski gostilni: „Proč od mene, kateri ste podpisali Jugoslavijo!“ Mi, ki smo podpisali Jugoslavijo, pa rečemo: Proč od nas, nemškutarji! V naši slovenski sčavniški dolini ne maramo narodnih odpadnikov. Kaj pa je pravzaprav g. Ozmetz? Zagledal je luč sveta na naši slovenski zemlji in sicer nekje pri Ljutomeru. In zdaj zatajuje svoj materni jezik. To in še mnogokaj drugega naj bi bilo zgled za našo šolsko mladino! Res se sramujem reči, da je v našem kraju več takih zaslepljenčev, ki so naročniki „Stajerca“ in se ravnajo samo po njegovih naukih. Zato pa ti ljudje trepečejo kakor trepetlika pred odpadniki, da se jim ne bi zamerali. Zato so tako zamišljeni, da niti ne vidijo, kaj se godi okoli njih. Mi pa, ki smo podpisali našo deklaracijo, se ne damo več komandirati od odpadnikov — prišel še bo čas obračuna.

Ljutomer. V Gradcu je umrl bivši tukajšnji postar Mauritsch, rojen Kamenščanec. Ze v zgodnji svoji mladosti je zatajil materni jezik ter je bil tukaj naš najbolj zagrizen narodni nasprotnik. Truplo se je sežgalo v Žitavi na Nemškem. — V trgu se prod bolnišnica, Gottweissova ustanova. Ponudniki se naj oglasijo v občinski pisarni. — Na Telfovo se pričakovani naši narodni odpadniki v trgu revolucije, češ: da bodo Slovenci razbijali po trgu in napadali trgo. Župan je dal oznaniti, naj prebivalci zgojajo za-

pro svoje hiše in izložbe, a bil je to le prazen strah. Hišjejo sedaj raznašala teh vesti.

Ljutomer. V Olomucu na Moravskem je umrl babinski rojak g. Karel Kšela, načelnik tobačnih skladišč v Pavloviu, star šele 52 let. Smrt ga je našla ravno pri čitanju „Slovenskega Gospodarja“, katerega je rad prebiral. Vrhamu narodnjaka večni pokoj!

Središče. Proslava obletnice jugoslovanske deklaracije, ki jo je ob nenavadno veliki udeležbi priredila mladina katol. izobr. društva 30. maja, je bila za nas zopet nov nagib da naj vstrajamo v svojih zahtevah po lastni državi in da se naj ne damo strašiti od nobene nasprotne sile. Slavnostni govornik g. dr. Hohnjec je nam v svojem obširnem govoru jasno prikazal, kako opravičene so naše zahteve. Jugoslovanska ideja je ideja pravice, ker se temelji na naravnem božjem in zgodovinskem pravu, pa se mora prej ali slej brez dvomno tudi ostvariti. Očarajoč je bil za vse pogled na živo sliko treh jugoslovanskih sester Slovenke, Hrvatice in Srbkinje, ki so nam s svojimi izpedbudnimi deklamacijami v pestrih narodnih nošah s kraljico Jugoslavijo na čelu nudile nezaboravni užitek. Enako smo z največjim zanimanjem sledili predstavljanju poučne Dr. Krek-ove igre „Tri sestre“ ter se obenem čudili, kako se preprosta šolska dekleta in fantje umejo tako hitro prilagoditi igralskemu odru. Vsekakor je to sad marljivoosti naše katol. mladine, ki se ne straši, če je treba tudi del svojega potrebnega počitka žrtvovati v korist narodne prosvete. Zavedna mladina! Stopaj neustrašeno dalje po začrtani poti našega nepozabnega Evangelista! Držeč se vsikdar zvesto katoliških načel nas nedvomno privedeš v krilo teško pričakovane svobode.

Dolič pri Ptujju. Naš Šrajnarjev Juža je tudi na tute stroške z nemurji romal na Dunaj. Doma so ljudje bili sicer praznično oblečeni, mesenega pa niso zavživali, da bi mu izprosili boljšo pot, ko jo je imel lani v toplice. Tedaj je namreč začelo goreti pod njim, pa tako se niti tedaj ni posmudil, kakor z zdajnim romanjem in svojim čednim rekviriranjem. In ta posmod mu ostane.

Juršinci. V naši okolici je nekaj županov, ki se bojijo podpisati deklaracijo. Zakaj ste tako strahopetni? Ali se res bojite Ornika? Veste, kaj se to pravi? Grdo je, če je mož, ki je rojen od Slovenke, pa nima toliko poguma, da si pridruži svojim tovarišem in bi se podpisal za Jugoslavijo, ki nas bo otela iz krempljev nemškutarjev in Nemcev. Čudno je, da so možje, katere imam v mislih, takoj na nogah, če je treba podpisati zaupnico Orniku, če pa se je treba pridružiti onim, ki hočejo boljšo bodočnost slovenskemu kmetu, tedaj pa se poskrijejo. Pri prihodnjih volitvah bomo temeljito obračunali s takimi bojazljivci.

St. Lovrenc na Dravskem polju. V nedeljo dne 16. junija se vrši popoldne po večernicah v novi šoli občni zbor Ljudske hranilnice in posojilnice in Strojne zadruga s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobrenje računskega zaključka za leto 1917. 4. Poučni govor o raznih gospodarskih zadevah. 5. Slučajnosti. Udeležijo naj se shoda v obilnem številu ne samo člani, ampak tudi vsi gospodarji in gospodinjje, mladeniči in dekleta!

Črešnjevce. Marcelin Gaberc se je poročil z Ivano Kline. Poročal ju je brat ženina, vlč. g. Martin Gaberc, župnik od Sv. Križa nad Mariborom. Nabralo se je za dijaško kuhinjo v Mariboru 105 K. Novoporočencema obilo sreče!

Sv. Anton na Pohorju. Tudi letos se bo tukaj slovesno praznoval god sv. Antona, našega larnega patrona. Po stari navadi pridejo procesije iz raznih župnij Dravske doline in tudi od drugod. V sredo popoldne okoli 5. ure slovesen sprejem selniških romarjev pri križevi kapeli. Ob sedmih potem pridiga in večernice. V četrtek, dne 13. junija, bo rano sv. opravilo ob šestih za selniške romarje, pozno ob desetih. Vmes bo več tihih sv. maš. V nedeljo, dne 16. t. m., bo tukaj lepa nedelja. Bo tudi dvojno sv. opravilo: prvo ob šestih, pozno ob desetih s procesijo. Ta dan bo tudi pomagal tukaj č. o. Filip iz Maribora, bo govoril o tretjem redu. Vsi prijatelji in častilci sv. Antona, tega muhezujivega in čudodelnega svetnika, pridite! Prosili ga bomo tolažbe, sreče, miru in tudi zdravja v teh viharnih časih, pa bomo tudi molili za naše junake-vojake žive in rajne in za našega ljubljenega cesarja Karla, za cesarico Zito, za armado in domovino.

Braslovče. V nedeljo, dne 2. junija, smo proslavili obletnico majniške deklaracije. Udeležba je bila ogromna. Velezaslužni organizator mladine, prof. dr. Hohnjec, je v lepem poljudnem govoru razpravljaj o mogočnem stremljenju, o visokih ciljih in svežih upih našega naroda. Iz navdušenja, ki so ga izzvala njegova izvajanja, lahko sklepamo, da nam Slovencem nihče več ne more iztrgati naše ideje iz naših src. Mladenka A. Pristan nam je navdušeno de-

klamiral Gregorčičev „Narodni dom“, potem se dekleta prav spretno uprizorila igro „Božja dekla.“ — Mnogi, ki si te igre niso mogli pogledati, se povabljeni, da te store v nedeljo, dne 16. junija, ko se bo ponavljala.

Braslovče. Braslovška požarna bramba priredi v nedeljo, dne 9. junija, ob ¼4. uri popoldne, pešdejansko igro „Vnučinja čarovnice.“ Čisti dobiček za spomenik padlih vojakov braslovške občine.

Trbovlje. Bralno društvo v Trbovljah priredi v nedeljo, dne 16. junija, ob 3. uri popoldne, v dvorani Društvenega doma ljudsko igro v petih dejanjih „Deseti brat.“ Vabimo k obilni udeležbi!

Rajhenburg. Zopet je majnikova Kraljica utrgala cvetko in jo posadila v svoj nebeški vrt. Dne 21. maja smo spremljale na zadnji poti Marijo Jazbec iz Leskovca. Umrla je v nežnem cvetu, stara še le 19 let. Bila je članica Marijine družbe, vneta častilka Marijina. To je pričal tudi njen pogreb. V nebeškem vrtu zdaj cveti, in večna luč ji naj sveti!

Rajhenburg. V nedeljo, dne 9. junija t. l., bo v tukajšnji krasni lurski cerkvi daroval prvo sv. mašo č. g. Mihael Pribožič, doma na Raztezu. Pridržoval mu bo vlč. g. dr. Anton Medved, profesor iz Maribora.

Zagorje. Naš rojak Frane Čepin se je povrnil iz italijanskega vojnega vjetništva. Sedaj se nahaja v bolnišnici v Feldbahu.

Sv. Ema. Dne 1. maja je preminil na dolgi mučni boleznii in po operaciji v bolnišnici usmiljenih bratov v Gradcu blagi, spoštovani in povsod priljubljeni mož Martin Šket, mlinar in posestnik, v starosti 61 let. Prepeljali so ga na splošno želje domačih k Sv. Emi. Rajnki Martin je bil daleč na okoli poznan in povsod spoštovan, kot vrli in pošteni igralec, ki je s svojimi poštenimi šalami marsikoga oživel in kratkočasil. Pogreb je bil dne 5. maja popoldne od njegove hiše. Spremljali so ga k večnemu počitku domači in sosedni preč. g. župnik (od Sv. Petra), ob velikanski udeležbi hvaležnih faranov, na pokopališče k Sv. Emi. Počivaj blagi mož v miru! Bodi ti domača zemljica lahka!

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p. l.:

Oberski Jerica, Gornje Pleterje, Sv. Lovrenc na Dr. polju, 5 K; na gostiji g. Felicijana pri Rojkovih v Vumbahu se nabralo 21 K; Caf Janez, ministrant, Sv. Rupert v Slov. goricah, 1 K; Caf Jozefa, Sv. Rupert v Slov. gor., 1 K; Novak Franciška, Šmarje pri Jelšah, 10 K; Neimenovan v Mariboru 20 K; J. Uršič, Smolinci, Sv. Anton v Slov. goricah, 2 K; J. Gornik, Sv. Ilj v Slov. goricah, 1 K; Kmetijsko društvo v Rečici 40 K; Žagar Marija, Podlog, St. Vid uri Planini, 10 K; na gostiji Apolonije Hamersak v Podvincih 20 K; župni urad Sv. Peter na Kronski gori 50 K; na gostiji Tomaža Slana in Alojzije Novak v Medjimurju nabral 1. Rakovec 18 K; cerkveni pevski zbor v Gornjemgradu 20 K; c. in kr. narednik iz Belgrada 5 K. — Pristrčna hvala. — Dr. A. Jerovšek, ravnatelj Cirilove tiskarne v Mariboru.

Listnica uredništva.

Polička vas in St. Ilj: Če je res, da smejo imeti tuje več živine in če za oddano živino dobijo nadomestek, opišite vse nastanko. Imeti pa moramo natančne dokaze v rokah. Zadevo bomo spravili v razgovor na višjih mestih. To vendar ne gre, da bi imel tujec več pravice kot kmet-domačin. Poročajte nam torej vse podrobno. — Ludovik Pučnik in tovariši: Veseli nas, da ste tako navdušeni za Jugoslavijo. Vračamo krepke jugoslovanske pozdrave. Dopisa pa ne smemo priobčiti. — Sierning na Gornje-Avstrijskem: Vaš dopis bi bil zaplenjen. Cenzura kaj takega ne prenese. — Slovenski 47. pešpolka, 1. stotinja: Ne smemo priobčiti. — Brestrnica: Mož menda niti ni prišel tako daleč. Če bo treba, ga bomo skrtačili. Vaš dopis pa je tozljiv. — Dražava: Ljubo: Se enkrat povdarjamo, da za prasce ni najvišjih cen. Kakšnih cen se vam je treba držati, je težko določiti. Najbolje je, da se držite krajevno običajnih cen. — Vojak 87. pešpolka, Bratonečice. — Bi bilo zaplenjeno. — Belevode: Nečiljivo. — Sobetinci: Mož, ki tako prodaja slovensko čast svoje občine, res ne zasluži, da bi županoval. Tudi taki, ki kličeplazijo za nemurji, bodo izginili. — Dolič pri Sv. Urbanu: Hvala! Smo že poprej imeli stavljeno enako poročilo. Vaše pride v „Stražo.“ — Sčavnica pri Radgoni: Če imate kakke pritožbe zoper Vašega učitelja, naznanite jih poslancem. — Inse-remtom: Pri najboljši volji nam ni bilo mogoče spraviti vseh inseratov v to številko.

Božja pot na Sv. Uršuli. Kakor lansko leto bo tudi letos v romarski cerkvi na Sv. Uršuli do konca meseca septembra vsak ponedeljek sv. maša in sicer ob 9. uri dopoldne. Duhovniki morajo maševati tudi ob drugih dneh, ker je mežnar ob poletnem času vedno na gori. Za vino in hostije skrbi cerkev. Romarje se opozarja, da se nahaja slovenska gostilna v cerkveni hiši pod cerkvijo. Prid vrh planin, nižava sial